

Plenarhandling

A8-0340/2017

30.10.2017

BETÄNKANDE

om bekämpning av ojämlikhet som ett sätt att stimulera sysselsättning och tillväxt
(2016/2269(INI))

Utskottet för sysselsättning och sociala frågor

Föredragande: Javi López

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING.....	23
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR EKONOMI OCH VALUTAFRÅGOR.....	26
STÅNDPUNKT I FORM AV ÄNDRINGSFÖRSLAG FRÅN UTSKOTTET FÖR KVINNORS RÄTTIGHETER OCH JÄMSTÄLLDHET MELLAN KVINNOR OCH MÄN	31
INFORMATION OM ANTAGANDET I DET ANSVARIGA UTSKOTTET	43
SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP I DET ANSVARIGA UTSKOTTET	44

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om bekämpning av ojämlikhet som ett sätt att stimulera sysselsättning och tillväxt (2016/2269(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen,
- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 9,
- med beaktande av den reviderade europeiska sociala stadgan,
- med beaktande av kommissionens publikation från 2015 *EU Employment and Social Situation – Quarterly Review September 2015*,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 5 mars 2014 *En genomgång av strategin Europa 2020*

för smart, hållbar tillväxt för alla (COM(2014)0130),

- med beaktande av kommissionens publikation från 2012 *Employment and Social Developments in Europe 2012*,
- med beaktande av kommissionens åtgärds paket för sociala investeringar av den 20 februari 2013, inklusive rekommendationen *Bryta det sociala arvet: investera i barnens framtid*,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 16 december 2010 *Den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning: en europeisk ram för social och territoriell sammanhållning* (COM(2010)0758),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 *Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla* (COM(2010)2020), samt parlamentets resolution av den 16 juni 2010 om Europa 2020¹,
- med beaktande av sin resolution av den 14 juni 2017 om behovet av en EU-strategi för att sätta stopp för och förebygga pensionsklyftan mellan kvinnor och män²,
- med beaktande av sin resolution av den 14 mars 2017 om jämställdhet mellan kvinnor och män i Europeiska unionen 2014–2015³,
- med beaktande av sin resolution av den 19 januari 2017 om en europeisk pelare för sociala rättigheter⁴,

¹ EUT C 236 E, 12.8.2011, s. 57.

² Antagna texter, P8_TA(2017)0260.

³ Antagna texter, P8_TA(2017)0073.

⁴ Antagna texter, P8_TA(2017)0010.

- med beaktande av sin rekommendation till rådet av den 7 juli 2016 om FN:s generalförsamlings 71:a session¹,
- med beaktande av sin resolution av den 14 april 2016 om att uppnå målet för fattigdomsbekämpning mot bakgrund av hushållens ökande kostnader²,
- med beaktande av sin resolution av den 24 november 2015 om att minska ojämlikhet, med särskilt fokus på barnfattigdom³,
- med beaktande av sin resolution av den 16 januari 2014 om EU:s strategi mot hemlöshet⁴,
- med beaktande av sin resolution av den 4 juli 2013 om krisens konsekvenser för utsatta grupperns tillgång till vård⁵,
- med beaktande av sin resolution av den 12 juni 2013 om kommissionens meddelande Sociala investeringar till stöd för tillväxt och sammanhållning – inklusive genomförandet av Europeiska socialfonden 2014–2020⁶,
- med beaktande av sin resolution av den 15 november 2011 om den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning⁷,
- med beaktande av sin resolution av den 8 mars 2011 om fattigdom bland kvinnor i Europeiska unionen⁸,
- med beaktande av sin resolution av den 8 mars 2011 om att minska ojämlikhet i hälsa i EU⁹,
- med beaktande av sin resolution av den 20 oktober 2010 om vikten av ett system med minimiinkomst för att bekämpa fattigdom och främja ett öppet samhälle för alla i Europa¹⁰,
- med beaktande av sin resolution av den 9 oktober 2008 om främjande av social integration och bekämpning av fattigdom, inbegripet barnfattigdom, inom EU¹¹,
- med beaktande av frågan för muntligt besvarande O-000047/2016 om att minska ojämlikheten för att ge nytt liv åt en hållbar ekonomisk tillväxt för alla i EU,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 10 december 2013 om en europeisk minimiinkomst och fattigdomsindikatorer,

¹ Antagna texter, P8_TA(2016)0317.

² Antagna texter, P8_TA(2016)0136.

³ Antagna texter, P8_TA(2015)0401.

⁴ EUT C 482, 23.12.2016, s. 141.

⁵ EUT C 75, 26.2.2016, s. 130..

⁶ EUT C 65, 19.2.2016, s. 68.

⁷ EUT C 153 E, 31.5.2013, s. 57.

⁸ EUT C 199 E, 7.7.2012, s. 77.

⁹ EUT C 199 E, 7.7.2012, s. 25.

¹⁰ EUT C 70 E, 8.3.2012, s. 8.

¹¹ EUT C 9 E, 15.1.2010, s. 11.

- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 15 juni 2011 *Den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning: en europeisk ram för social och territoriell sammanhållning*¹,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 30 september 2009 *Arbete och fattigdom: ett nödvändigt helhetsperspektiv*,
- med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 31 mars 2011 om den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning²,
- med beaktande av årsrapporten från kommittén för socialt skydd av den 10 mars 2015 *Social situation in the European Union (2014)*³,
- med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd av den 15 februari 2011 *Den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning: flaggskeppsinitiativ inom Europa 2020-strategin*⁴,
- med beaktande av Eurofound's rapport *Tredje europeiska undersökningen om livskvalitet – Livskvaliteten i Europa: krisens effekter*,
- med beaktande av Eurofound's rapport *Tredje europeiska undersökningen om livskvalitet – Livskvaliteten i Europa: sociala skillnader*,
- med beaktande av Eurofound's rapport *Income inequalities and employment patterns in Europe before and after the Great Recession*,
- med beaktande av Eurofound's översiktsrapport *Sjätte europeiska undersökningen om arbetsvillkor*,
- med beaktande av Eurofound's rapport *Social mobility in the EU*,
- med beaktande av Eurofound's rapport *New forms of employment*,
- med beaktande av Eurofound's rapport *The Posted Workers' remuneration gaps: Challenging the equal treatment principle*, med dess ingående översikt över hur regeringarna och arbetsmarknadens parter runt om i Europa ställer sig till likalöneprincipen,
- med beaktande av Eurofound's rapport *Developments in working life in Europe: EurWORK annual review 2016*, särskilt kapitlet *Pay inequalities – Evidence, debate and policies*,
- med beaktande av Eurofound's rapport *Occupational change and wage inequality: European Jobs Monitor 2017*,
- med beaktande av Eurofound's rapport *Women, men and working conditions in Europe*,

¹ EUT C 248, 25.8.2011, s. 130.

² EUT C 166, 7.6.2011, s. 18.

³ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=738&langId=sv&pubId=7744&visible=0>

⁴ Yttrande från kommittén för socialt skydd till rådet, Europeiska unionens råd, 6491/11, SOC 124, av den 15 februari 2011.

- med beaktande av kommissionens publikation *European Economic Forecast Spring 2016*¹,
- med beaktande av Förenta nationernas Agenda 2030 för hållbar utveckling, närmare bestämt dess mål nr 10 för hållbar utveckling Att minska ojämlikheten inom och mellan länder,
- med beaktande av FN:s rapport *Report on the World Social Situation 2007: The Employment Imperative*,
- med beaktande av OECD:s rapport av den 21 maj 2015 *In It Together: Why less inequality benefits all* (sammanfattning tillgänglig på svenska),
- med beaktande av OECD:s rapport från december 2011 *Divided We Stand: Why Inequality Keeps Rising*,
- med beaktande av OECD:s rapport *Growing Unequal?: Income Distribution and Poverty in OECD countries*, från oktober 2008,
- med beaktande av det interna diskussionsunderlaget av den 17 februari 2017 från IMF *Inequality and Unsustainable Growth*²,
- med beaktande av det interna diskussionsunderlaget av den 8 april 2011 från IMF *Inequality and Unsustainable Growth: Two Sides of the Same Coin?*³,
- med beaktande av ILO:s publikation av den 3 juni 2013 *World of Work Report 2013: Repairing the economic and social fabric, Snapshot of the United States*,
- med beaktande av den rapport som i september 2014 offentliggjordes av University College, London som ett led i projektet *DRIVERS For Health Equity*, med titeln *Final Scientific Report: Social Inequalities in early childhood health and development: a European-wide systematic review*,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och yttrandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor samt ståndpunkten i form av ändringsförslag från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A8-0340/2017), och av följande skäl:
 - A. Jämlikhet och rättvisa är ouplösligt förbundna med Europas värden och är en hörnsten för den europeiska sociala modellen, samt för EU och dess medlemsstater. Sysselsättningsfrämjandet ingår bland både medlemsstaternas och EU:s mål, varvid syftet är att uppnå en varaktigt hög sysselsättningsgrad och att bekämpa utestängningen.
 - B. Ojämlikhet kan undergräva förtroendet i samhället och urholka stödet för de demokratiska institutionerna. Åtgärderna mot ojämlikhet måste förstärkas med

¹ Europeiska kommissionen, Institutional Paper 025, maj 2016.

² författare: Jonathan D. Ostry, Andrew Berg och Charalambos G. Tsangarides.

³ författare: Andrew Berg och Jonathan D. Ostry.

ekonomiska, sociala och regionala åtgärder för att främja en harmonisk utveckling i hela EU.

- C. Ojämlighet är en fråga både om inkomstklyftan mellan enskilda personer och om att enskilda personer går miste om möjligheter, så att de framsteg de kunnat göra inom områdena kompetens och färdigheter bromsas upp och både deras utveckling, och, följaktligen, deras potentiella bidrag till samhället kringskärs.
- D. Den bakomliggande orsaken till den minskade efterfrågan är den ekonomiska och finansiella krisen som härjat i euroområdet i mer än tio år.
- E. Ojämlighet och arbetslöshet minskar den faktiska efterfrågan, hämmar innovationen och kan leda till ökad finansiell sårbarhet. En stor och växande ojämlikhet hindrar inte bara framsteg med fattigdomsutrotningen, utan också insatserna för ökad social delaktighet och sammanhållning.
- F. Kampen mot ojämlikhet kan stimulera sysselsättningskapande och tillväxt och samtidigt minska fattigdomen. Under 2015 löpte 47,5 % av alla arbetslösa i Europeiska unionen risk att bli fattiga¹.
- G. Enligt internationella institutioner såsom IMF² eller OECD³ undergräver ojämlikheten tillväxten och skapandet av goda arbetstillfällen⁴, och samma institutioner har också konstaterat att en ojämlikhet som är alltför hög och ständigt ökar för med sig direkta kostnader för samhället, hindrar social rörlighet och även kan hindra dagens och morgondagens hållbara tillväxt.
- H. Ett av de fem målen i Europa 2020-strategin är att minska antalet personer som riskerar att drabbas av fattigdom och social utestängning med minst 20 miljoner, från 115,9 miljoner 2008 till inte fler än 95,9 miljoner senast 2020. År 2015 löpte 117,6 miljoner människor risk att bli fattiga och socialt utestängda, vilket var 1,7 miljoner fler än under 2008. 32,2 miljoner personer med funktionsnedsättning riskerade att drabbas av fattigdom eller social utestängning i EU under 2012. Under 2013 löpte 26,5 miljoner barn i EU-28 risk att drabbas av fattigdom eller social utestängning. Befolkningsandelen som riskerar att drabbas av fattigdom eller social utestängning är fortfarande oacceptabelt hög, 23,7 %, och siffrorna kvarstår i vissa medlemsstater på en mycket hög nivå. Dessutom är energifattigdomen fortfarande så hög att den för de 11 % av EU:s befolkning som berörs leder till en ond cirkel av ekonomiska nackdelar⁵.

¹ Eurostat, http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Income_distribution_statistics/sv

² IMF (2015) *Causes and Consequences of Income Inequality: A Global Perspective*. Staff Discussion Note SDN/15/13 Washington, D.C., Internationella valutafonden.
<http://www.imf.org/external/pubs/ft/sdn/2015/sdn1513.pdf>

³ OECD (2015) *In it together: Why Less Inequality Benefits All*, Paris: OECD Publishing.

⁴ IMF (2017), IMF Working Paper WP 17/76: *Inequality Overhang*, författare: Francesco Grigoli och Adrian Robles, Washington, D.C., Internationella valutafonden.

⁵ Eurostat: http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/images/f/f8/People_at_risk_of_poverty_or_social_exclusion%2C_EU-27_and_EU-28%2C_2005-2015.JPG

- I. Ojämligheten som ökat till följd av krisen har framför allt drabbat kvinnor, förvärrat fattigdomen bland kvinnor och i allt högre grad utestängt dem från arbetsmarknaden. Kvinnors arbetsmarknadsdeltagande bör fås att öka genom att den nuvarande och kompletterande jämställdhetslagstiftningen genomförs effektivt och genom att dagens politiska ramar förbättras för att balansen mellan arbetsliv och privatliv ska bli bättre.
- J. Det råder en positiv korrelation mellan å ena sidan ökad jämställdhet mellan kvinnor och män och å andra sidan starkare ekonomisk tillväxt, ett samhälle med plats för alla, sysselsättningskapande och goda tider för företagen. Att minska ojämlikheten i arbetslivet är inte bara ett sätt att uppnå likabehandling, utan också att säkerställa effektivitet och konkurrens på arbetsmarknaden.
- K. OECD har framhållit att det skulle öka den sammanlagda tillväxten med 0,8 % under de kommande fem åren ifall det skulle gå att minska ojämlikheten med en punkt på Giniskalan¹.
- L. Ökad ojämlikhet hör ihop med att arbetstagarnas andel av nationalförmögenheten minskar. Att ha ett arbete är inte längre någon garanti mot fattigdom och anständiga arbetsvillkor är nödvändiga om det är meningen att ojämlikheten ska minska.
- M. Atypisk anställning innebär enligt Eurofound att anställningsförhållandena inte överensstämmer med standarden eller den typiska modellen för sedvanlig tillsvidareanställning på heltid hos en enda arbetsgivare under lång tid. Enligt ILO är atypiska anställningsformer ett samlingsbegrepp för olika arbetsarrangemang som avviker från standarden för anställning, såsom tidsbegränsad anställning, deltidsarbete, behovsanställning, arbete för bemanningsföretag och andra anställningsformer med flera parter involverade, liksom också förtäckt anställning och icke självständigt egenföretagande.
- N. Ökad ojämlikhet har kopplingar till minskad social rörlighet, inskränkt mänsklig förmåga och begränsningar av grundläggande fri- och rättigheter. Av en rapport från Eurofound 2017 om social rörlighet i EU² framgår det att den sociala bakgrunden fortfarande i många medlemsstater är utslagsgivande för vilka möjligheter man har i livet.
- O. Medlemsstaternas ekonomiska tillväxt beror av ett flertal faktorer. Ökande ojämlikhet skulle kunna påverka tillväxten negativt. IMF har funnit att det på global nivå råder ett omvänt förhållande mellan dels den inkomstandel som tillfaller de rikaste 20 %, dels den ekonomiska tillväxten. Detta innebär att om inkomstandelen för de rikaste 20 % ökar med en procentenhet, kommer BNP-tillväxten faktiskt att bli 0,08 procentenheter lägre under de följande fem åren. Om däremot inkomstandelen för de fattigaste 20 % ökar lika mycket kommer BNP-tillväxten att bli 0,38 procentenheter högre.
- P. Ojämligheten är en mångsidig företeelse som inte bara handlar om pengar utan också om att människors möjligheter är olika, exempelvis beroende på kön, etniskt ursprung, funktionsnedsättning, sexuell läggning, geografisk bostadsort eller ålder. Flerfaldig ojämlikhet i fråga om tillträde till arbetsmarknaden och inom arbetslivet självt är en fara

¹ OECD (2015), *In It Together: Why Less Inequality Benefits All*, s. 67.

² Eurofound (2017), *Social mobility in the EU*, Luxemburg: Europeiska unionens publikationsbyrå.

för den enskildes hälsa, välbefinnande och ekonomiska möjligheter, och kan således leda till låg produktivitet.

- Q. Ojämlig täckning på socialskyddsområdet analyseras i Eurofound's rapport *New Forms of Employment*¹, där tyngdpunkten också förläggs till de mest problematiska formerna av denna ojämlikhet, betraktat ur socialskyddssynvinkel, nämligen tillfälligt arbete, och det ges exempel på lagstiftning där tillfällighetsarbetare enkom utesluts, liksom på annan lagstiftning där strävan är att de ska omfattas av socialskyddet, merendels genom ersättning som bygger på inkomströsklar. Voucherbaserat arbete och strategisk personaldelning är exempel på atypiska anställningsformer, avsedda som åtgärder mot att det sociala skyddet vid tillfälligt arbete eller deltidsarbete är otillräckligt.
- R. Löneojämlikhet till följd av ändrade arbetsmönster undersöks i Eurofound's *European Jobs Monitor 2017*². Där dras en slutsats om att den ökande löneojämlikheten mellan 2005 och 2014 merendels berodde på att lönefördelningen inom olika yrken blivit annorlunda, vilket hängde samman med att arbetsmarknaden avreglerats och standardformer för anställningsavtal frångåtts, medan däremot jobbpolarisering och kvalifikationsförbättring till följd av tekniska förändringar och en efterfrågan som favoriserar kvalificerad arbetskraft varit mindre viktiga.
- S. I de samhällen där inkomstskillnaderna är större är det vanligare med dålig hälsa och våld, vartill kommer att resultaten i matematik och läskunnighet är sämre, fetma är mer utbredd, antalet fängelseinterner är högre, liksom också frekvensen för mord och dråp³. Med mera jämlika samhällen minskar statens socialutgifter.
- T. Ojämligheten livet igenom återspeglas av ojämlikheter under ålderdomen, såsom sämre hälsoutsikter, fattigdom på äldre dagar och en pensionsklyfta mellan könen på nästan 40 %. Det behövs europeiska strategier för fattigdomsutrotning för att förverkliga hållbar utveckling för alla.
- U. Ekonomisk trygghet är en viktig faktor för mänskligt självförverkligande.
- V. Den 5 oktober 2015 antog rådet slutsatser om 2015 års rapport om pensionernas tillräcklighet: inkomsternas nuvarande och framtida tillräcklighet under ålderdomen i EU, och ansåg då att det är av avgörande betydelse att allmänna pensionssystem eller andra system för socialt skydd innehåller lämpliga skyddsmekanismer för kvinnor och män vars sysselsättningsmöjligheter inte ger eller inte har gett dem tillfälle att bygga upp tillräckliga pensionsrättigheter, och att sådana skyddsmekanismer främst inbegriper minimipensioner eller andra bestämmelser om minimiinkomst för äldre⁴.
- W. Otillräckliga anslag till offentlig utbildning är en viktig orsak till sociala skillnader i framtiden och till ökande ojämlikhet.

¹ https://www.eurofound.europa.eu/sites/default/files/ef_publication/field_ef_document/ef1461en.pdf

² https://www.eurofound.europa.eu/sites/default/files/ef_publication/field_ef_document/ef1710en.pdf

³ *Inequality and mental illness*, R. Wilkinson och K. Pickett, Department of Health Sciences, University of York, Storbritannien, offentliggjord på nätet den 25 maj 2017. [http://dx.doi.org/10.1016/S2215-0366\(17\)30206-7](http://dx.doi.org/10.1016/S2215-0366(17)30206-7)

⁴ Coreper I: "Tillräckliga pensionsinkomster mot bakgrund av en åldrande befolkning – Utkast till rådets slutsatser = Antagande", 12352/15, <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-12352-2015-INIT/sv/pdf>

- X. Mellan 2005 och 2015 ökade Ginikoefficienten i EU från 30,6 till 31 och inkomstskillnaderna mellan de rikaste 20 % respektive de fattigaste 20 % av befolkningen ökade från 4,7 till 5,2. Det råder en stark koppling mellan dels antalet personer som löper risk för inkomstfattigdom, dels ojämlikhet i inkomsthänsen, och inkomstfattigdomen har ökat hela tiden sedan 2005. Mellan 2008 och 2014 ökade ojämlikheten, uttryckt i form av hushållens disponibla inkomster, i flera medlemsstater¹.
- Y. Skillnaderna i fråga om ekonomisk tillväxt mellan och inom medlemsstaterna leder till ekonomiska obalanser inom unionen. Dessa trender i riktning mot markant ojämlikhet i ekonomiskt hänsen har skapat överhövan stora fickor av arbetslöshet och fattigdom.
- Z. Ojämlikhetens utveckling globalt sett följer tendensen för att ojämlikheten i de utvecklade länderna hela tiden ökat sedan 1980-talet, enligt OECD², oavsett konjunkturerna (med vissa undantag), så att Ginikoefficienten ökat med tre punkter från 0,29 till 0,32 mellan 1980 och 2013, vilket alltså innebär en ökning på 10 % under de senaste årtiondena.
- AA. Ett flertal faktorer är visserligen avgörande för nivån av ojämlikhet, men det är institutioner och initiativtagare till politiska ingripanden som har ansvaret för att de åtgärdas just på strukturell nivå. Det råder en investeringsklyfta i EU och offentliga och privata investeringar spelar en nyckelroll för att minska ojämlikheten genom stöd till sysselsättningen. De strukturella bristerna måste åtgärdas på lämpligt sätt. Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi) förväntas bli uppdaterad så att den kan bidra till att åtgärda investeringsklyftan.
- AB. Utvecklingsgången i fråga om ojämlikhet sammanfaller inte nödvändigtvis med utvecklingsgången för absoluta och extrema former av fattigdom, såsom hemlöshet.
- AC. Lämpligt stöd och lämpliga anslag till hållbart och varaktigt boende är en förutsättning, såväl för tillträdet till arbetsmarknad, utbildning och hälso- och sjukvård, som för en starkare integration och lokal acceptans. Att slå vakt om att bostadsområden går att bo i och bekämpa segregationen är en viktig del av stödet till integrationen och arbetet för att minska ojämlikheten.
- AD. Enligt Eurostat berördes 24,4 % av EU:s invånare under 2015 av risken för fattigdom, och siffran steg till 26,9 % för barn.
- AE. Kvinnor har drabbats oproportionerligt hårt av krisen, och gröna jobb har visat sig kriståligare än andra arbetstillfällen.
- AF. Kvinnor löper större risk att drabbas av fattigdom och otrygga levnadsförhållanden.

Att inrätta en europeisk samordning av politiken mot ojämlikhet

1. Europaparlamentet bekräftar att ojämlikhet är ett hot mot det europeiska projektets framtid, undergräver dess legitimitet och skadar förtroendet för EU som en drivkraft för sociala framsteg, en dimension av unionen som behöver utvecklas. Parlamentet erinrar

¹ Eurofound (2017), *Income inequalities and employment patterns in Europe before and after the Great Recession*.

² OECD (2015), *In It Together. Why Less Inequality Benefits All*, Paris: OECD Publishing.

om att dagens ojämlikhet är till skada genom att den undergräver den politiska och sociala stabiliteten. Parlamentet framhåller att strävan efter konvergens uppåt och ett bättre liv för alla Europas invånare också i fortsättningen bör vara drivkraften för ytterligare integration.

2. Europaparlamentet är fast övertygat om att arbetet med att minska ojämlikheten måste prioriteras på europeisk nivå, inte bara för att motverka fattigdom eller främja konvergens, utan också för att det är en förutsättning för ekonomisk återhämtning, skapande av anständigt arbete, social sammanhållning och delat välstånd.
3. Europaparlamentet framhåller att ojämlikheten måste minska för att det ska gå att främja demokratier som är rättvisare och stabilare, garantera likabehandling utan dubbla måttstockar, samt för att populism, extremism och främlingsfientlighet ska förpassas ut i marginalen och för att Europeiska unionen ska bli ett projekt som dess medborgare ställer upp bakom.
4. Europaparlamentet påminner kommissionen och medlemsstaterna om att Europeiska unionen måste fullgöra sina fördragsenliga åtaganden om att främja sina invånares välbefinnande, tillsammans med full sysselsättning, sociala framsteg, social rättvisa och socialt skydd, jämställdhet mellan kvinnor och män, jämlikhet mellan invånare med olika socioekonomisk bakgrund, solidaritet mellan generationerna, skydd av barnets rättigheter och social delaktighet för alla människor som befinner sig i en utsatt situation eller blivit marginaliserade.
5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att, utgående från sina respektive befogenheter, utvärdera vad man åstadkommit och uppnått med hjälp av samordningen av den ekonomiska politiken, med hänsyn tagen till utvecklingen i EU i fråga om sociala framsteg och social rättvisa. Parlamentet konstaterar att den europeiska planeringsterminen inte prioriterat vare sig uppnåendet av dessa mål eller minskandet av ojämlikheten. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att förbättra den politiska samordningen för att bättre övervaka, förebygga och korrigera negativa tendenser som kan skapa ökad ojämlikhet och försvaga de sociala framstegen, eller bli till skada för social rättvisa, samt att vidta förebyggande och avhjälpande åtgärder när det behövs. Parlamentet anser att man bör överväga särskilda strategier mot ekonomisk ojämlikhet och, när så är lämpligt, ta med dem i den europeiska planeringsterminen.
6. Europaparlamentet anser att sociala åtgärder ibland är att anse som lindrande åtgärder och att de bör kompletteras med ekonomisk politik och socialt ansvarsmedvetna strukturreformer så att vi får en positiv, varaktig och hållbar ekonomisk tillväxt, och så att ojämlikheten strukturellt minskar på medellång och lång sikt. Parlamentet anser att den gemensamma sysselsättningsrapportens sociala resultattavla kan spela en mera framträdande roll inom ramen för den europeiska planeringsterminen såsom ett ”system för tidig varning” om övermåttan stora sociala obalanser.
7. Europaparlamentet noterar att rekommendationer genomförts endast i en blygsam takt som uppgick till 29 procent under 2014. Parlamentet uppmanar kommissionen att senast vid mitten av 2018 framlägga för Europaparlamentet och rådet en undersökning och jämförelse av vilka effekter och resultat som uppnåtts med hjälp av de landsspecifika rekommendationerna, samt av vilka åtgärder som vidtagits inom ramen för den europeiska planeringsterminen och med stöd av olika EU-program för att övervinna den

ojämlikhet som blivit följd av den ekonomiska krisen, samt att skissera upp ytterligare politiska rekommendationer för bekämpning av ojämlikhet.

8. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att, inom ramen för den europeiska planeringsterminen och utan att det påverkar nationella befogenheter, bättre bedöma obalanser i fråga om inkomst- och förmögenhetsfördelning, också med hjälp av enskilda rapporter om fördjupad granskning om sådana obalanser konstateras, såsom ett sätt att koppla samordningen av ekonomin till sysselsättning och sociala resultat. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta fram en exakt och aktuell bild av skillnaderna i fråga om inkomst och förmögenhet, social sammanhållning och social delaktighet, både inom och mellan olika länder, och att motivera sina förslag och rekommendationer till politiska beslut med solida och detaljerade uppgifter. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka vilka indikatorer på ekonomisk ojämlikhet som är exaktast (Ginikoefficienten, Palmaindexet, Theils index, löneandelen, förhållandet mellan antingen minimilönen och BNP per capita, eller minimilönen och genomsnittslönen etc.), och att övervaka hur ojämlikheten utvecklas, också med hänsyn tagen till konkurrenskraften överlag och produktiviteten för alla faktorer.
9. Europaparlamentet framhåller att regioner med allvarliga och permanenta, naturbetingade eller demografiska nackdelar, såsom de nordligaste regionerna med mycket låg befolkningstäthet, öregioner, gränsregioner och bergsregioner enligt vad som avses i artikel 174 i EUF-fördraget, liksom avlägsna regioner och avfolkningsbygder, har svårare att bereda tillgång till offentliga tjänster såsom hälso- och sjukvård och utbildning, och att dessa tjänster därför ofta blir en större belastning för de offentliga finanserna, och att de som anlitar tjänsterna måste resa längre för att få tillgång till dem.
10. Europaparlamentet upprepar att investeringar måste riktas mot ökad territoriell sammanhållning för att förstärka företagsstrukturen i regioner med allvarliga och permanenta, naturbetingade eller demografiska nackdelar, i synnerhet vad gäller tillgången till bredband.
11. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att främja ambitiösa investeringar från medlemsstaternas sida i socialskydd, tjänster och infrastruktur genom att de europeiska struktur- och investeringsfonderna och Europeiska fonden för strategiska investeringar används på ett mera riktat och strategiskt sätt för att tillgodose medlemsstaters och regioners sociala och ekonomiska behov.
12. Europaparlamentet går än en gång ut med ett uttalande om att det ska inrättas en verklig europeisk pelare för sociala rättigheter som främjar konvergens uppåt, under hänsynstagande till den fördragsfästa befogenhetsfördelningen, och att EMU ska byggas ut med en mer djupgående och rättvis social dimension, där nödvändiga lagstiftningsresurser samt institutionella och ekonomiska resurser anslås till garanterandet av sociala framsteg för unionsmedborgarna såväl som likvärdiga villkor, som nästa steg i den europeiska integrationsprocessen. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en konkret färdplan för slutförandet av EMUs sociala dimension.
13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att anstränga sig mera för att tillsammans med medlemsstaterna uppnå alla mål som finns i Europa 2020-strategin, alltså också att

minska antalet personer som är fattiga och socialt utestängda med 20 miljoner, och att utvidga räckvidden för Europa 2020-strategin, så att den kommer att stämma överens med Agenda 2030 för hållbar utveckling, och således också innefatta ett mål om bekämpning av ojämlikhet och extrem fattigdom. Parlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta med att noga följa genomförandet av Europa 2020-strategins mål och att beakta Eurostats resultattavla om huvudindikatorerna för Europa 2020-strategin, också i förfarandet för den europeiska planeringsterminen och i de landsspecifika rekommendationerna.

14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna, i och med att de sistnämnda bär huvudansvaret för sin socialpolitik som måste stödjas och kompletteras med EU-åtgärder, att göra mer för att minska ojämlikheten mellan inkomstgrupper och att uppmuntra till en lämplig åtgärdsram som bland annat tillförsäkrar anständiga arbetsförhållanden för alla, offentlig undervisning, hälso- och sjukvård, pensioner, lämplig offentlig infrastruktur och sociala tjänster, samt sporrar till lika möjligheter. En ram av detta slag bör ge goda och välfungerande möjligheter till socialt avancemang.
15. Europaparlamentet understryker att unionen i sin budget bör fastställa att det ska genomföras lämpliga strategier till förmån för minskad ojämlikhet och ökad social sammanhållning.
16. Europaparlamentet betonar de grundläggande rättigheternas företräde. Parlamentet understryker att arbetsrätten och höga sociala standarder är utslagsgivande för ombalanseringen av ekonomier, stöd till inkomster och uppmuntran till investeringar i kapacitet. Parlamentet erinrar om vikten av respekt för de sociala rättigheter som fastställs i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna, bland dem också fackliga fri- och rättigheter och den kollektiva förhandlingsrätten, samt att likabehandlingen av arbetstagare måste upprätthållas.
17. Europaparlamentet påpekar att vi inte kan bortse från att den sektorsinriktade politiken i framtiden kommer att bli en viktig faktor för minskad ojämlikhet och, framför allt, inte heller från att den inre marknaden behöver vidareutvecklas och att det behövs en investeringspolitik på europeisk och nationell nivå (inriktad exempelvis på större slag av infrastruktur, hälso- och sjukvård och utbildning), liksom att man inom alla aspekter av energipolitiken måste ta hänsyn till vilka möjligheter den politiken erbjuder i ekonomiskt, socialt och territoriellt hänseende, för att garantera lika möjligheter. Parlamentet uppmanar kommissionen att samarbeta med medlemsstaterna för att utveckla heltäckande strategier för sysselsättningsskapande, företagande och innovation, inriktade på strategiska investeringar i gröna jobb samt i den sociala sektorn, hälso- och sjukvårdssektorn och vårdsektorn, samt i den sociala ekonomin vars sysselsättningspotential ännu inte tagits till vara.

Åtgärder för att skapa anständigt arbete och arbetstillfällen med god kvalitet

18. Europaparlamentet uttrycker oro över hur ojämlikheten utvecklats i Europa efter krisen, en utveckling som i mångt och mycket haft den växande arbetslösheten som drivkraft¹. Parlamentet anser arbetslösheten som en källa till ojämlikhet och att strategier som avser att skapa anständigt arbete och arbetstillfällen med god kvalitet och inriktar sig på

de huvudsakliga fickorna av arbetslöshet skulle kunna ge hushållen i den lägsta kvintilen bättre inkomster.

19. Europaparlamentet understryker dessutom att höga arbetslöshetsnivåer pressar ned lönerna, och i vissa fall också kan bli till skada för förhållandena i arbetslivet och samhället. Parlamentet betonar att kampen mot arbetslösheten är nödvändig i och för sig, men att det inte räcker med bara den för att ojämlikheten ska kunna minska.
20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå utökade resurser till ungdomssysselsättningsinitiativet för perioden 2017–2020, så att det beviljas minst 21 miljarder euro till det, och så att det också bättre når ut till ungdomar som inte fyllt 30 år. Parlamentet uppmanar kommissionen att bidra till ett bättre genomförande av ungdomssysselsättningsinitiativet genom att i ökad grad förlägga tyngdpunkten till de mest utsatta ungdomarna som ofta måste komma till rätta med komplicerade behov, och därvid ta hänsyn till vad Europeiska revisionsrätten senast kommit fram till i sin rapport om användningen av detta initiativ, samt säkerställa att det genomförs och bedöms med exakthet och öppenhet.
21. Europaparlamentet betonar att det behövs en bättre uppföljning av ungdomar som lämnar ungdomsgarantin och ungdomssysselsättningsinitiativet, av omsorg om deras varaktiga och effektiva integrering på arbetsmarknaden. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka om det vore möjligt med ett mera flexibelt ungdomssysselsättningsinitiativ, också för de länder som det går bra för på ungdomspolitikens område, där man skulle integrera system till skydd för ungdomar när de övergår från utbildning eller högre utbildning till arbetslivet, såsom kompensation för att ungdomar inte kan bidra till de nuvarande socialskyddssystemen i Europa.
22. Europaparlamentet betonar att program såsom ungdomsgarantin och ungdomssysselsättningsinitiativet inte får ersätta medlemsstaternas egna insatser för att bekämpa ungdomsarbetslösheten och för att uppnå en varaktig integrering på arbetsmarknaden. Parlamentet erkänner att en utbildning som håller god kvalitet och är åtkomlig är den avgörande faktorn för att man ska kunna övervinna ojämlikheten, och efterlyser därför utökade investeringar i offentlig utbildning och livslångt lärande.
23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att understryka behovet att främja gröna jobb och öka sysselsättningen i landsbygdsområden och områden stadda i tillbakagång och göra dessa områden mera attraktiva för kvinnor.
24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, via ESF och den europeiska planeringsterminen, och medlemsstaterna att, via sina nationella reformprogram, säkerställa ett fullständigt genomförande av de åtgärder på nationell nivå som skisserats upp i rådets rekommendation om långtidsarbetslösas återinträde på arbetsmarknaden.
25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att komplettera den ekonomiska och monetära unionen med en fullvärdig europeisk arbetsmarknad, i förening med en utbredd täckning för socialskyddet. Parlamentet anser att välfungerande arbetsmarknader och samordnade och gedigna välfärdssystem är avgörande för att den europeiska monetära unionen ska lyckas, samt att de ingår som ett led i en bredare upplagd konvergensprocess uppåt, i riktning mot ekonomisk, social och territoriell sammanhållning. Parlamentet uppmanar här kommissionen att lägga fram en

studie om hur EU kan stödja och främja garanterade offentliga arbetsprogram på nationell nivå.

26. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa att utbildning och yrkesutbildning bättre sammanjämkas med arbetsmarknadens behov runt om i EU, samt att skapa fler möjligheter till rörlighet och förbättra strategierna för rekrytering och utbildning, framför allt via utbildning på arbetsplatsen och riktade investeringar som kommer att stimulera till sysselsättningskapande och ökad efterfrågan på anställningar. Parlamentet erinrar om att omskolning är ett viktigt sätt att återintegrera människor på arbetsmarknaden, och att den bidrar till att åtgärda långtidsarbetslösheten och till att bättre matcha färdigheter med lediga platser. Parlamentet betonar att validering av färdigheter och erkännande av formellt och informellt lärande är viktiga för att färdigheter som förvärvats ska värdesättas på arbetsmarknaderna. Parlamentet håller fast vid att möjligheter till livslångt lärande bör främjas hela livet igenom, också under ålderdomen, så att deras fulla potential för bekämpning av ojämlikhet ska få komma till sin rätt.
27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att samarbeta mot diskriminering i rekryteringssammanhang och mot diskriminerande rekryteringsförfaranden som hindrar människor att komma in på arbetsmarknaden till följd av (bland annat) kön, könsidentitet eller könsuttryck, sexuell läggning, könsegenskaper, etniskt ursprung, funktionsnedsättning, ålder.

Att förbättra arbets- och levnadsvillkoren

28. Europaparlamentet uttrycker oro över att det blir allt vanligare med odeklarerat arbete, atypiska anställningsavtal och olika slag av atypiska anställningsformer, som kan medföra osäkra arbetsförhållanden, lägre löner, utnyttjande, sämre socialförsäkringsavgifter, liksom också över den ökande ojämlikheten i vissa medlemsstater. Parlamentet erinrar om att alla arbetstagare måste erbjudas skydd i form av adekvat social trygghet och socialskydd. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka sina ansträngningar mot den dolda ekonomin och odeklarerat arbete.
29. Europaparlamentet anser att kvaliteten på arbetena bör förbättras runt om i Europa, särskilt med tanke på löner som det går att leva på, anställningstrygghet, tillgång till utbildning och livslångt lärande samt hälsa och säkerhet på arbetsplatsen. Parlamentet uppmanar kommissionen att stödja ytterligare forskning om hur skapandet av arbetstillfällen med god kvalitet samt konkurrenskraften överlag kan övervakas och förbättras i EU, utgående från Eurofound's forskningsarbete.
30. Europaparlamentet anser att vissa anställningsformer, såsom arbetsavtal där antalet arbetstimmar ej avtalats och oavlönad praktik inte gör det möjligt att tjäna ett drägligt uppehälle. Parlamentet anser att man, av omsorg om ordentliga möjligheter till inläring och yrkesutbildning och anständiga arbetsförhållanden, i förekommande fall, i samband med praktik och lärlingsutbildning, måste sätta gränser för atypiska anställningsformer och förhindra, dels arbetsavtal där antalet arbetstimmar ej avtalats, dels att strejkande arbetstagare ersätts med arbetstagare som hyrs ut av bemanningsföretag och att personal visstidsanställs för stadigvarande arbetsuppgifter.

31. Europaparlamentet påpekar att deltidsarbete kan stimulera vissa grupper, som nu är underrepresenterade på arbetsmarknaden, till deltagande i arbetslivet och bli till nytta för olika upplägg för balans mellan arbetsliv och privatliv.
32. Europaparlamentet är fast övertygat om att en exakt gemensam anställningsklassificering på europeisk nivå vore värd att pröva som ett sätt att minska de osäkra anställningarna, utgående från vetenskapligt fastställda fakta och data. Parlamentet är övertygat om att tillämpningen av principen om lika lön för lika arbete på samma plats kommer att bidra till minskad ojämlikhet mellan arbetstagarna.
33. Europaparlamentet betonar vikten av att de olika konsekvenserna av och aspekterna på automatiseringen undersöks ordentligt, liksom också följderna av att lagstiftningen inte hinner anpassas i tid, något som skulle kunna hota att utsätta socialskyddssystemen och lönerna för press i riktning nedåt, vilket särskilt drabbar arbetstagare med låga och medelhöga kvalifikationer. Parlamentet framhåller i det här sammanhanget att socialskyddet och lönerna måste få kvarstå på lämpliga nivåer.
34. Europaparlamentet anser att den nya kompetensagendan måste låta alla arbetstagare kunna ta del av livslångt lärande till överkomliga kostnader och säkerställa en anpassning till digitaliseringen och teknikens ständiga omvandlingar.
35. Europaparlamentet beaktar i vederbörlig ordning yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén över ett ramdirektiv om en tillräcklig minimiinkomst i EU, som bör fastställa gemensamma regler och indikatorer, och tillhandahålla metoder för övervakning av genomförandet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att, såsom stöd till personer med otillräckliga inkomster, föreslå ett gemensamt grepp från medlemsstaternas sida på frågan om att införa ett system för minimiinkomst, där det också ska ingå nivåer för vad som är tillräckligt och olika sätt för att få de stödberättigade att bättre anlita systemet, samt att säkerställa att integrerade tjänster av hög kvalitet och till överkomligt pris blir åtkomliga på likvärdiga grunder inom det sociala området samt inom hälso- och sjukvård, utbildning och fritidsverksamhet, jämte att bekämpa fattigdomen och sporra till integration i samhället. Parlamentet betonar att referensbudgetar, som anger vad det kostar att leva ett värdigt liv i olika regioner samt med olika bostadsarrangemang, för hushåll med olika sammansättning, och i olika åldrar, skulle kunna användas för att bedöma i vilken mån medlemsstaternas system för minimiinkomst är tillräckliga.
36. Europaparlamentet är oroat över att systemen för minimiinkomst, på de ställen där sådana finns, i så hög grad förblir outnyttjade, varav framgår att det finns så mycket som hindrar folk att ansöka om att få ta del av dessa system, till exempel förfaranden som inkräktar på privatlivet och social stämpling. Parlamentet anser att program för inkomststöd är väsentliga för att en utvecklingsgång i riktning mot ekonomisk ojämlikhet ska kunna undvikas, genom att de ger stöd till enskilda personer innan de halkar in i fattigdom och social utestängning.
37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att undersöka om det vore möjligt att inrätta ett europeiskt system för arbetslöshetsförsäkring, såsom komplement till de nuvarande nationella systemen för arbetslöshetsförmåner. Parlamentet anser att en sådan effektiv stabiliseringsfaktor som kan kontrolleras skulle kunna spela en viktig roll för att minska ojämlikheten mellan medlemsstaterna och

neutralisera följderna av att länder råkar ut för asymmetriska chocker. Parlamentet betonar att tillräckliga arbetslöshetsförmåner för alla arbetstagare bör ingå som ett led i de sociala miniminormerna på EU-nivå, för att arbetstagare ska hjälpas komma till rätta med arbetslöshetens negativa verkningar ur social synpunkt.

38. Europaparlamentet betonar vikten av dels dialog mellan arbetsmarknadens parter, dels kollektiva löneförhandlingar, samt att dessa mekanismer måste få förbli i händerna på arbetsmarknadens parter, i enlighet med deras fördragsfästa självständighet. Parlamentet uppmanar kommissionen att utföra en studie om ett index för en lön som går att leva på, så att vi för varje medlemsstat och region får en uppskattning, dels av levnadskostnaderna, dels av den ungefärliga inkomst som krävs för att tillgodose en familjs grundläggande behov. Parlamentet framhåller att en adekvat inkomstnivå är ett måste för alla hushåll, för att de arbetande fattiga ska kunna uppnå ekonomiskt oberoende, med bibehållen bostads- och livsmedelstrygghet.
39. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att arbeta för rättvisare löneskalor genom att lagstadga om vilka löneskillnader som maximalt får finnas i ett arbetscentrum.
40. Europaparlamentet betonar att inte bara medel ur ESI-fonderna och Efsi behövs för den långsiktiga finansieringen av bostadsnybyggen, utan att också andra resurser, både privata och offentliga, bör tas i anspråk, så att nationella offentliga banker eller andra organ får spela en utökad roll inom området överkomliga prissatta bostäder och socialt boende.
41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förbättra hälsa och säkerhet i arbetslivet, bland annat i form av att arbetstidsdirektivet genomförs ordentligt.
42. Europaparlamentet erinrar om att den kollektiva förhandlingsrätten och rätten att vidta kollektiva åtgärder hör till EU:s grundläggande rättigheter, och att de europeiska institutionerna måste respektera dem, följa principerna för dem och arbeta för att de ska tillämpas¹. Parlamentet anser att arbetstagarnas och fackföreningarnas minskade förhandlingsstyrka inte bidragit till dessa mål, och skulle kunna vara en orsak både till att lönetillväxten gått trögt och till att det blivit allt vanligare med otrygga arbeten.
43. Europaparlamentet konstaterar vikten av att skydda arbetstagarnas rättigheter och öka de anställdas förhandlingsstyrka genom strukturreformer av arbetsmarknaden, som främjar hållbar tillväxt, anständigt arbete, delat välstånd och social sammanhållning. Parlamentet betonar den roll som dialogen mellan arbetsmarknadens parter spelar för åtgärdandet av ojämlikhet på arbetsmarknaden. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och EU att säkerställa dels den fackliga organiseringsrätten, dels styrkan och självständigheten hos både fackföreningar och arbetsgivareföreningar, i samband med att de inleder förhandlingar, oavsett förhandlingsnivå.
44. Europaparlamentet framhåller därtill att den civila dialogen med företrädare för olika grupper i samhället, framför allt sådana som löper större risk för fattigdom och social utestängning, är viktig då det diskuteras frågor om ojämlikhet.

¹ I linje med artikel 51 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

45. Europaparlamentet vill att det ska genomföras en sådan politik mot diskriminering att den spelar en central roll för säkerställandet av lika möjligheter till anställning och främjandet av social delaktighet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att bryta dödläget i fråga om direktivet mot diskriminering.
46. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta åtgärder för att säkerställa åtgärder i arbetslivet mot diskriminering, trakasserier och våld utgående (bland annat) från kön, könsidentitet/könsuttryck, sexuell läggning och könskaraktiska, samt att offren får tydliga mekanismer för anmälan och stöd och att det införs förfaranden mot förövarna.

Att stärka välfärdsstaten och socialskyddet

47. Europaparlamentet framhåller att välfärden och socialskyddssystemen i många länder råkat i kläm till följd av den finansiella konsolideringen, vilket fått konsekvenser i form av en ojämnare inkomstfördelning. Parlamentet anser att välfärdssystemen bör fungera som ett skyddsnet, och även underlätta integreringen på arbetsmarknaden. Parlamentet framhåller att det behövs ett flerdimensionellt grepp på frågan om hur man ska uppnå ökad jämlikhet och social sammanhållning, såsom det framgår av den horisontella sociala klausulen (artikel 9 i EUF-fördraget), varvid tyngdpunkten bör förläggas till unionspolitikens sociala dimension, samt till åtagandet om att tillämpa principen om att en social dimension ska tas med i all unionspolitik.
48. Europaparlamentet betonar att sociala framsteg, enligt definitionen i det europeiska indexet för sociala framsteg, är ett samhälles förmåga att tillgodose sina invånares grundläggande mänskliga behov, att etablera byggstenar för att invånare och samhällen ska kunna förbättra och upprätthålla sin livskvalitet och att skapa villkor för att alla enskilda människor ska kunna förverkliga sin fulla potential.
49. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att förbättra sina välfärdssystem (utbildning, hälso- och sjukvård, pensioner och inkomstöverföringar), på grundval av sociala skyddsmekanismer av hög klass, så att alla får ett heltäckande skydd och det tas hänsyn till de nya sociala riskerna och de nya utsatta grupper vi fått i samhället, som ett resultat av de finansiella, ekonomiska och därefter sociala kriserna som medlemsstaterna blivit tvungna att bemästra.
50. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna till ökade investeringar i förskoleverksamhet och omsorgstjänster som håller god kvalitet och är överkomligt prissatta, och betonar att sådana investeringar verkar löna sig, framför allt för barn från missgynnade familjer. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att, med stöd av kommissionen och såsom Barcelonamålen förutsätter, vidta lämpliga åtgärder för att det från och med de tidigaste åldrarna (0 till 3 år) ska finnas offentlig utbildning av god kvalitet, som är tillgänglig för alla och överkomligt prissatt, eftersom detta spelar en central roll för kampen mot ojämlikhet på lång sikt.
51. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en europeisk ram som följer andan i ILO:s rekommendation om hithörande frågor, varvid ramen i stora drag ska ange vad som är ett socialt grundskydd, genom att garantera allmän tillgång till hälso- och sjukvård, grundläggande inkomstrygghet, tillgång och stöd till utbildning och

tillgång till de varor och tjänster som definierats såsom nödvändiga på nationell nivå, jämte möjligheter att få anställning.

52. Europaparlamentet vill att alla ska kunna få en överkomligt prissatt bostad, så att utsatta hushåll skyddas mot vräkning och överskuldssättning och så att det på europeisk nivå arbetas för en ram där enskilda och familjer ska få en effektiv andra chans.
53. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att vidta raska åtgärder mot den rådande migrations- och flyktingkrisen och att garantera flyktingarna möjligheter att snabbt lära sig språk och kultur och få yrkesutbildning, bostäder av god kvalitet, hälso- och sjukvård, undervisning, tillträde till arbetsmarknaden och socialt skydd, samt erkännande av sina formella och icke-formella färdigheter och kunskaper, tillsammans med att säkerställa deras samhällsintegration.
54. Europaparlamentet framhåller att det måste finnas en allmän, offentligt förvaltd, solidaritetsbaserad och tillräcklig ålderspension för alla. Parlamentet uppmanar kommissionen att stödja medlemsstaterna med att stärka systemen för folkpensioner och arbetspensioner, så att pensionärer får en tillräcklig inkomst som rejält överstiger fattigdomströskeln och låter dem ha kvar sin levnadsstandard och kunna leva ett människovärdigt och självständigt liv. Parlamentet upprepar att det måste finnas omsorgspoäng i pensionssystemen såsom ersättning för de inbetalningar som bortfallit från både kvinnor och män till följd av att de haft vårdnadsansvar för barn och långvarigt omsorgsansvar, i och med att detta vore ett sätt att minska pensionsklyftan mellan kvinnor och män. Parlamentet framhåller att individuell pensionsplanering visserligen kan vara ett viktigt sätt att få pensionerna att bättre räcka till, men att lagstadgade och solidaritetsbaserade pensionssystem fortfarande är det mest ändamålsenliga sättet att bekämpa fattigdom bland äldre och social utestängning.
55. Europaparlamentet framhåller att de grundläggande rättigheterna för personer med funktionsnedsättning bör garanteras, bland annat rätten till anständigt och obehindrat arbete, tjänster och grundläggande inkomsttrygghet anpassad efter den enskildes behov, drägliga bostäder och social delaktighet, tillsammans med särskilda bestämmelser till skydd mot utnyttjande och tvångsarbete.
56. Europaparlamentet anser att den internationella handeln varit en tillväxtdrivande kraft, men att nyttan med den inte alltid varit bra fördelad och att detta kan uppfattas som en källa till ojämlikhet. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att arbeta för rättvisare internationella handelsavtal som respekterar EU:s arbetsmarknadslagstiftning och ILO:s konventioner, och samtidigt skyddar såväl arbetstillfällena med god kvalitet som arbetstagarnas rättigheter och säkerställer att det finns europeiska och nationella mekanismer för kompensation till arbetstagare och sektorer som påverkats negativt av större förändringar i mönstren för världshandeln, bland dem också Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter.
57. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att den europeiska konkurrenspolitiken möjliggör en sund konkurrens och bidrar till kampen mot karteller eller regelstridiga former av statligt stöd som snedvrider priserna och stör den inre marknadens funktion, med syftet att tillförsäkra konsumenterna skydd.

Kamp mot fattigdom och social utestängning

58. Europaparlamentet anser att rätten till lika möjligheter bör tryggas i Europeiska unionen. Parlamentet anser att dagens ojämlika utfall för alla som bor i EU, men särskilt för barn och ungdomar, ofta förvärras genom att utbildningssystemen inte är utformade på ett jämlikt sätt, och blir till skada för de ungas välbefinnande och utveckling som individer, och således bidrar till att Europas ungdomar, särskilt de som saknar resurser och möjligheter, får dålig självkänsla och ringa social delaktighet.
59. Europaparlamentet understryker att utbildning har en avgörande roll för att minska ojämlikheten och uppmanar i detta sammanhang medlemsstaterna att arbeta mera och investera tillräckligt för att säkerställa lika möjligheter. Parlamentet betonar vikten av allmän tillgång till utbildning och studiestöd för ungdomar inom högre utbildning. Parlamentet uppmanar kommissionen att stödja medlemsstaternas insatser för att få till stånd lämpliga, drägliga och tillgängliga bostäder för ungdomar, till stöd för dem på deras väg ut i livet.
60. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ta kraftigare tag mot fattigdomen, framför allt bland barn, genom att fastställa mål för att minska barnfattigdomen, genom att pröva på ett samordnat genomförande av rekommendationen om att investera i barnen, och genom att inrätta ett barngarantisystem.
61. Europaparlamentet understryker att många kultur- och idrottsverksamheter kan bidra starkt till sammanhållning och social integration, och påminner om att dessa verksamheter ger sysselsättningsmöjligheter för de mest missgynnade i samhället, genom att de får lära sig mjuka färdigheter.
62. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att uppnå Europa 2020-strategins mål om minskad fattigdom och mindre risk för social utestängning.
63. Europaparlamentet anser den snabbt ökande hemlösheten i flertalet EU-medlemsstater som ett brännande problem. I enlighet med principerna i pelaren för sociala rättigheter bör kommissionen stödja medlemsstaternas arbete med att bryta den uppåtgående trenden för hemlöshet, varvid syftet bör vara att successivt få bort den helt och hållet.

Att nå fram till en verklig könsbalans

64. Europaparlamentet konstaterar att kommissionen bemött parlamentets upprop om en bättre balans mellan arbetsliv och privatliv för kvinnor och män som bor och arbetar i EU med ett förslag till ett direktiv om balans mellan arbetsliv och privatliv för föräldrar och omsorgsgivare, avsett att bemöta det kommande årtiondets utmaningar. Parlamentet erinrar om sitt krav på adekvat ersättning och socialt skydd, och betonar att kommissionens förslag är en god grund för att öka kvinnors arbetsmarknadsdeltagande, samt för att stimulera både till balans mellan arbetsliv och privatliv och till flexibla arbetsformer för både kvinnor och män, såsom ett sätt att minska ojämlikheten inom avlönat och oavlönat arbete.
65. Europaparlamentet betonar att kvinnor ytterligare måste inlemmas på arbetsmarknaden med hjälp av bättre stöd till kvinnors företagarkerksamhet och genom att klyftan

överbryggas mellan kvinnors resultat inom utbildningen och deras ställning på arbetsmarknaden samt genom att det slås vakt om att män och kvinnor blir likställda i fråga om lön, befordran och möjligheter till heltidsarbete, eftersom allt detta är väsentligt för en långsiktig ekonomisk tillväxt för alla, samt för att pensionsklyftan mellan kvinnor och män ska fås bort, för att ojämlikheten ska bekämpas och för att kvinnor ska få stöd till att bli ekonomiskt oberoende.

66. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vid behov lägga fram initiativ för att få bort alla slags lönegap mellan kvinnor och män, och fastställa påföljder för arbetscentrum som kränker rätten till jämställdhet med att ha olika löner för identiska kategorier av arbete, beroende på om arbetet huvudsakligen utförs av män eller av kvinnor.
67. Europaparlamentet beklagar att det fortfarande finns ett lönegap mellan kvinnor och män, trots den nuvarande lagstiftningen om lika lön för likvärdigt arbete, oavsett om det utförs av manliga eller kvinnliga arbetstagare, och att pensionsgapet mellan kvinnor och män är ännu större. Parlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter att åtgärda den utmaning denna könsklyfta innebär, både i fråga om löner och pensioner.
68. Europaparlamentet oroar sig över att fattigdomen ökat, framför allt bland kvinnor, samt över att det framför allt är ensamstående mammor samt yngre och äldre kvinnor som drabbas av fattigdom. Parlamentet påpekar att man med hjälp av en politik mot fattigdomen och en aktiv arbetsmarknadspolitik kan minska antalet fattiga med 20 miljoner personer fram till 2020, om politiken grundar sig på jämställdhetsintegrering och i huvudsak tar sikte på att öka och stödja kvinnors arbetsmarknadsdeltagande. Parlamentet noterar att fattigdom fortsätter att mätas utgående från hushållens totala inkomster, varvid det antas att alla medlemmar i hushållet tjänar lika mycket och fördelar resurserna jämnt. Parlamentet efterfrågar individualiserade rättigheter och beräkningar baserade på enskilda personers inkomster för att den faktiska omfattningen av kvinnors fattigdom ska framgå.
69. Europaparlamentet erinrar om att offentliga tjänster av god kvalitet är viktiga för jämställdheten, liksom också skatte- och förmånssystem som inte avhåller andrahandsförsörjare från att arbeta eller arbeta mera, eftersom detta kan tänkas förbättra arbetsmarknadsdeltagandet bland kvinnor.
70. Europaparlamentet upprepar sin begäran till rådet att snarast anta direktivet om en jämnare könsfördelning bland icke verkställande direktörer i börsnoterade företag, som ett viktigt första steg mot en jämn könsfördelning inom både den offentliga och den privata sektorn.

Att modernisera skattesystemen

71. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att rätta till överhövan stora ytringar av ojämlikhet människor emellan, genom stöd och uppmuntran till de mest produktiva investeringsformerna. Parlamentet erinrar om att en objektiv skattepolitik spelar en nyckelroll för detta ändamål och att många medlemsstater behöver en genomgripande skattereform. Parlamentet uppmanar

kommissionen att, mot bakgrund av den europeiska planeringsterminen, ägna sig åt övervakning, rådgivning, främjande och framtagande av riktmärken.

72. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna till krafttag mot skatteundvikande och skattebedrägeri, eftersom detta är viktigt för att den ekonomiska ojämlikheten i medlemsstaterna ska kunna minskas och skatteuppbörden förbättras. Parlamentet uppmanar kommissionen att stödja inrättandet av ett mellanstatligt FN-organ för samarbete i skattefrågor och att ta initiativ till diskussioner om ett europeiskt finansregister.
73. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att uppmantra till reformer av medlemsstaternas skattepolitik för att säkerställa att de offentliga budgetarna för hälso- och sjukvård, bostäder, sociala tjänster, sysselsättning och utbildning får tillräckliga medel till sitt förfogande. Parlamentet anser att detta också bör innefatta åtgärder mot korruption inom offentlig förvaltning och mot ojämlik förmögenhetsfördelning, också i form av en omfördelning av den överdrivet starka förmögenhetskoncentrationen, eftersom detta är av största vikt för att inte ojämlikheten ska förvärras i många medlemsstater. Parlamentet framhåller dessutom att det behövs åtgärder inom sådana områden som finansialiseringen av ekonomin och, i förekommande fall, ytterligare samordning, tillnärmning och harmonisering av skattepolitiken, jämte åtgärder mot skatteparadis, skattebedrägeri och skatteflykt, åtgärder mot odeklarerat arbete och åtgärder för att optimera beskattningens sammansättning och de respektive andelarna för arbetsbaserade och förmögenhetsbaserade intäkter i medlemsstaterna skatteutfall.
74. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

MOTIVERING

Ojämligheten, i bemärkelsen av allt större inkomst- och förmögenhetsklyftor mellan dem som har det sämst ställt respektive bäst ställt i ekonomiskt hänseende, har på senaste tiden blivit ytterst relevant för förståelsen, inte bara av ekonomiska trender, utan också av den senaste tidens sociala, politiska och institutionella förändringar.

Under efterkrigstiden kom välfärdsstaten och omfördelningspolitiken att växa fram och befästas i västerlandets ekonomier, varefter utvecklingen slog om i riktning mot ojämlikhet. Inom den akademiska forskningen har det offentliggjorts nya sätt att förstå denna utveckling, både i och för sig och som en del av en allt snabbare globaliseringsprocess, och detta har lett till att ojämlikheten som begrepp kommit att populariseras och tas med som en viktig faktor för att man i den politiska diskussionen ska kunna förstå dagens och våra framtida utmaningar.

Den stora ekonomiska tillbakagången som drabbade västerlandets utvecklade ekonomier har spritt sig mer eller mindre till hela världen och den har bara förvärrat de skillnader som iakttagits i fråga om ojämlikhet mellan och inom olika länder, framför allt i de utvecklade ekonomier som drabbats hårdare av krisen och som mestadels ligger i Europa.

Slutligen kan det tänkas att de senaste årens djupgående och mycket snabba politiska förändringar, med anknytning till framväxten av nationalism och främlingsfientlighet, protektionism och ökad radikaliserings jämt extremism, kan ha sitt ursprung bland annat i att den faktiska eller upplevda ojämlikheten ökat, inte bara inom vissa länder (de fattiga och arbetande samhällsklasserna känner ingen samhörighet med den politiska och ekonomiska eliterna), utan också mellan olika länder (i och med att medelklassen relativt sett fått bättre inkomster i de framväxande länderna, i en situation där hushållen i den lägre medelklassen drabbats av sjunkande inkomster, i takt med att deras arbetstillfällen inom mogna industrigrenar flyttar ut till andra länder).

Här blir det svårt att förklara varför EU:s institutioner och medlemsstater inte klarat av att uttryckligen ge sig i kast med den utmaning som ökande ojämlikhet innebär, inte bara för sammanhållning och social rättvisa, utan också för ekonomisk tillväxt och skapande av arbetstillfällen med god kvalitet.

Därför syftar detta initiativ till att få den utmaning som ojämlikheten innebär att prioriteras högst på europeisk nivå, mot bakgrund av den situation vi befinner oss i. Detta föreslås ske med hjälp av den europeiska sammanhållnings- och investeringspolitiken och utvecklingen i Europa i riktning mot en socialpolitisk samordning, framför allt när det gäller kampen mot fattigdom och social utestängning, men också när det gäller att förbättra levnads- och arbetsvillkoren, föra en aktiv arbetsmarknadspolitik eller stärka fackets och arbetstagarernas rättigheter.

Vi föreslår först en omprövning av Europa i förhållande till den stora ekonomiska tillbakagången som härjat sedan 2008 och av den politik som förs med tanke på ekonomisk återhämtning. Först och främst behövs det en sådan ändring, att ojämlikheten faktiskt får bli en av de huvudsakliga prioriteringarna som EU:s institutioner har att övervaka och lösa. Det här föranleder oss till en kritisk diagnos av de resultat som hittills uppnåtts, både med hjälp av den socioekonomiska agendan som lanserades 2010 med Europa 2020-strategin, och med hela

det nya maskineri för ekonomisk samordning som drogs i gång 2011 med den europeiska planeringsterminen.

Eftersom högre arbetslöshet varit en av huvudorsakerna till både att konvergensen på europeisk nivå stannat av och till att inkomstklyftan vidgats sedan den stora ekonomiska tillbakagången föreslås det att de mest relevanta formerna av sysselsättningspolitik inom unionen under de senaste åren ska stärkas, med tyngdpunkten förlagd till två särskilt utsatta grupper, nämligen ungdomarna och de långtidsarbetslösa.

Ett flertal ekonomiska och tekniska förändringar har gjort arbetslivet avsevärt annorlunda, allt från att det blivit vanligare med atypiska anställningsavtal och okonventionella arbetsformer till att digitaliseringen och automatiseringen fortskrider i allt snabbare takt och påverkar våra produktionssystem. Det finns en rikhaltig litteratur där det fastställts att dessa fenomen korrelerar med eventuella skadeverkningar i form av otrygg anställning och sänkta löner. Arbetstagare som hamnat i ett utsatt läge till följd av dessa ändringar måste skyddas, samtidigt som man måste verka för att Europa tar ett gemensamt grepp på frågan om hur de arbetstagare som drabbats av omställningen till mera digitalintensivt arbete ska kunna stödjas, liksom också hur man ska kunna värna om dem som tvingats ut ur förvärvslivet till följd av denna omställning.

Den stora ekonomiska tillbakagången har helt uppenbart fört med sig stora strukturreformer, framför allt i de länder som är mest utsatta för krisen och särskilt på arbetsmarknaden. Reformerna har endast kommit att accentuera en företeelse som varit stadd i framväxt i västerlandets utvecklade ekonomier, såsom att arbetstagarnas förhandlingsstyrka försvagats till följd av att de inte är lika starkt fackligt företrädade som tidigare och kollektivförhandlingarna inte längre förs centralt, vilket bara lett till att löntagarna fått sämre möjligheter att uppnå väl avvägda avtal i förhållande till sina arbetsförhållanden och löner. Att detta fått konsekvenser för ojämlikhetens vidkommande är självklart.

Fördelningspolitiken och välfärdsstaten har spelat en grundläggande roll, alltsedan sin första början, för att minska klyftan mellan å ena sidan de fattigaste människorna och medelklassen och å andra sidan dem som har de högsta inkomsterna. Ställda inför fenomenet ojämlikhet måste vi stärka och modernisera den välfärdsstat och det socialskydd som vi i Europa vill att våra medborgare ska få.

Kampen mot fattigdom, framför allt bland ungdomar och barn, förklarar ett av de främsta orosmoment som ojämlikheten får som konsekvenser, inte bara socialt utan också i fråga om framtida möjligheter.

Dessutom kommer ojämlikheten att minska om vi gör något åt klyftan mellan könen, så att alla får likvärdiga villkor på arbetsmarknaden, något som i sin tur kommer att bli till nytta för den hållbara tillväxten.

Avslutningsvis må sägas att skattesystemen spelar en central roll för omfördelningen, om de utformats väl och fungerar ordentligt. Vikten av bedrägeribekämpning måste understrykas. I dagens värld kräver detta internationell samordning och reglering, vilket också måste prioriteras högre på den europeiska politiska agendan.

26.9.2017

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR EKONOMI OCH VALUTAFRÅGOR

till utskottet för sysselsättning och sociala frågor

över bekämpning av ojämlikhet som en hävstång för att främja jobbskapande och tillväxt (2016/2269(INI))

Föredragande av yttrande: Marisa Matias

FÖRSLAG

Utskottet för ekonomi och valutafrågor uppmanar utskottet för sysselsättning och sociala frågor att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

- A. Den växande ojämlikheten i EU kan vara skadlig för en god utformning av den ekonomiska politiken och den ekonomiska utvecklingen. Ojämlikhet hanteras vanligen bara som ett socialt problem. Handels globalisering har bidragit till att minska den globala ojämlikheten generellt sett, men den har också spelat en roll för framväxten av nya typer av ojämlikhet. IMF har funnit att det på global nivå råder ett omvänt förhållande mellan den inkomstandel som de rikaste 20 % svarar för och den ekonomiska tillväxten. Detta innebär att om de rikaste 20 % inkomstandel ökar med en procent, kommer BNP-tillväxten faktiskt att bli 0,08 procent lägre under de följande fem åren. Om däremot inkomstandelen för de fattigaste 20 % ökar lika mycket kommer BNP-tillväxten att bli 0,38 % högre. Jämlikhet kan under rätt förhållanden både bidra till och vara en följd av goda ekonomiska resultat. En väl fungerande ekonomi och arbetsmarknad är fortfarande det effektivaste sättet att åtgärda arbetslösheten och därigenom minska ojämlikheten.
- B. Det finns ett investeringsgap i EU. Offentliga och privata investeringar är centrala och kan bidra till att minska ojämlikheten genom att öka sysselsättningen. De strukturella bristerna måste åtgärdas på lämpligt sätt. Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi) förväntas bli uppdaterad så att den kan bidra till att åtgärda investeringsgapet. Investeringsgapet måste åtgärdas bland annat genom en fördjupning av finansmarknaderna i syfte att främja innovativa projekt som kan främja sysselsättningen.
- C. Kampen mot ojämlikhet kan stimulera sysselsättning och tillväxt och samtidigt minska fattigdomen. Under 2015 löpte 47,5 % av alla arbetslösa i Europeiska unionen risk att

bli fattiga¹.

- D. Ojämligheten är en mångsidig företeelse som inte bara handlar om pengar utan också om vilka olika möjligheter människor har, exempelvis beroende på kön, etniskt ursprung, sexuell läggning, geografisk bostadsort eller ålder.
1. Europaparlamentet påpekar att offentliga och privata investeringar kan skapa arbetstillfällen och att arbetslöshet är en av de främsta orsakerna till ojämlikhet. Parlamentet betonar att investeringsgapet måste överbryggas, och att man måste skapa en affärsmiljö som leder till investeringar inom strategiska områden och ny teknik för att minska ojämlikheten, få fart på tillväxten, bekämpa arbetslösheten, främja utvecklingen av ett starkt, hållbart och konkurrenskraftigt näringsliv och uppnå EU:s långsiktiga politiska mål. Parlamentet understryker dessutom att höga arbetslöshetsnivåer pressar ned lönerna, och i vissa fall också kan påverka arbetsvillkor och sociala villkor negativt. Parlamentet betonar att kampen mot arbetslösheten är en nödvändig, men inte tillräcklig, förutsättning för att ojämlikheten ska kunna minska.
 2. Europaparlamentet anser att investeringar i och effektiva strukturer för offentliga tjänster, i kombination med tillhandahållande av privata tjänster, är avgörande om man ska kunna komma åt ojämlikhetens kvalifikationsdimension. Parlamentet betonar att högre utbildning och bättre färdigheter för befolkningen i allmänhet, särskilt när det gäller kunskaper inom ekonomi och informationsteknik, inte bara bidrar till att minska inkomstskillnader, utan också till att bekämpa social utestängning. Kommissionen uppmanas att se till att den europeiska konkurrenspolitiken möjliggör en sund konkurrens och bidrar till kampen mot karteller eller regelstridiga former av statligt stöd som snedvrider priserna och stör den inre marknadens funktionssätt, med syftet att tillförsäkra konsumenterna skydd.
 3. Europaparlamentet betonar vikten av utbildning, fortbildning och omskolning av arbetstagare i livslångt lärande, som ett verktyg för att öka antalet färdigheter och förstärka de färdigheter som krävs, för att hjälpa arbetstagare att delta framgångsrikt på arbetsmarknaden och för att bekämpa arbetslöshet, så att de tekniska framsteg som vi nu står inför inte blir en källa till ojämlikhet. Parlamentet betonar att denna politik för livslångt lärande bör främja aktualisering av färdigheter och omskolning av arbetstagare, framför allt när det gäller arbetstagare med låga eller medelhöga kvalifikationer och de som mest riskerar social ojämlikhet.
 4. Europaparlamentet understryker att moderna samhällen står inför avgörande sociala utmaningar som bl.a. rör ojämlikhet, trots att effekterna dämpas av att det finns en välfärdsstat. Att hantera dessa utmaningar är dels ett ansvar för den offentliga tjänstesektorn och de som utformar politiken, och innebär dels en möjlighet för privata investerare. Parlamentet håller med kommissionen om att det krävs en omfattande uppsättning förebyggande och kompensande åtgärder, inbegripet lika tillgång till utbildning och hälso- och sjukvård, bättre möjligheter på arbetsmarknaden och förbättrade inkomstutsikter, överkomligt prissatta tjänster av god kvalitet och väl utformade skatte- och förmånssystem, för man ska kunna ta itu med inkomstskillnader och fattigdom. Parlamentet påpekar att EU:s initiativ för att samordna medlemsstaternas socialpolitik måste beakta varje medlemsstats utvecklingsnivå i ekonomiskt hänseende

¹ Eurostat, http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Income_distribution_statistics

och låta dem utforma sociala system som motsvarar deras respektive omständigheter. Parlamentet anser att den europeiska pelaren för sociala rättigheter, som lanserats av kommissionen, banar väg för en samordning av insatserna mot ojämlikhet.

5. Europaparlamentet noterar, i linje med vad som framhålls i slutsatserna från utskotten TAXE I, TAXE II och PANA, den avgörande roll som skattepolitiken spelar när det gäller skatteuppbörden, och dess omfördelande funktion när det gäller att korrigera ojämlikheter i inkomst och förmögenhet. Parlamentet framhåller i detta sammanhang att skatteflykt och skatteundandragande påverkar de offentliga finanserna och politiken. Parlamentet betonar att bättre skatterättvisa, kamp mot illegala finansflöden och åtgärder mot momsbedrägerier inom unionen kan öka skatteinkomsterna och samtidigt leda till att det blir slut på skatteparadisen för multinationella bolag, inklusive europeiska företag. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa progressiva och rättvisa nationella skattesystem för att minska ojämlikheten, och att intensifiera kampen mot skatteundandragande och skatteflykt för att förbättra skatteuppbörden.
6. Europaparlamentet upprepar att medlemsstaterna spelar den främsta rollen för att övervaka den sociala situationen genom att kartlägga invånarnas aktuella behov för att mot denna bakgrund utforma sin sysselsättnings- och socialpolitik, och framhåller att EU bör stödja och uppmuntra dessa insatser. Kommissionen uppmanas att utvärdera genomförandet av de olika rättsakterna om ojämlikhet och att föreslå en översyn av dem om brister konstateras. Parlamentet konstaterar att det bör vara möjligt att bedöma hur effektiva dessa strategier är för att minska ojämlikheten genom att i synnerhet undersöka förändringar i inkomstgrupper, bl.a. inom ramen för den europeiska planeringsterminen, när så är lämpligt.

INFORMATION OM ANTAGANDET I DET RÅDGIVANDE UTSKOTTET

Antagande	25.9.2017
Slutmöstning: resultat	+: 39 -: 9 0: 1
Slutmöstning: närvarande ledamöter	Gerolf Annemans, Hugues Bayet, Pervenche Berès, Esther de Lange, Jonás Fernández, Roberto Gualtieri, Brian Hayes, Gunnar Hökmark, Danuta Maria Hübner, Petr Ježek, Barbara Kappel, Othmar Karas, Georgios Kyrtos, Philippe Lamberts, Werner Langen, Sander Loones, Bernd Lucke, Olle Ludvigsson, Fulvio Martusciello, Marisa Matias, Gabriel Mato, Costas Mavrides, Bernard Monot, Luděk Niedermayer, Dimitrios Papadimoulis, Sirpa Pietikäinen, Pirkko Ruohonen-Lerner, Anne Sander, Molly Scott Cato, Pedro Silva Pereira, Paul Tang, Ramon Tremosa i Balcells, Marco Valli, Tom Vandenkendelaere, Cora van Nieuwenhuizen, Jakob von Weizsäcker, Marco Zanni, Sotirios Zarianopoulos
Slutmöstning: närvarande suppleanter	Enrique Calvet Chambon, Matt Carthy, Lara Comi, Mady Delvaux, Herbert Dorfmann, Manuel dos Santos, Syed Kamall, Tibor Szanyi, Lieve Wierinck
Slutmöstning: närvarande suppleanter (art. 200.2)	Wajid Khan, Bogdan Brunon Wenta

SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP I DET RÅDGIVANDE UTSKOTTET

39	+
ALDE	Enrique Calvet Chambon, Petr Ježek, Ramon Tremosa i Balcells, Lieve Wierinck
EFDD	Marco Valli
GUE/NGL	Matt Carthy, Marisa Matias, Dimitrios Papadimoulis
PPE	Lara Comi, Herbert Dorfmann, Brian Hayes, Gunnar Hökmark, Danuta Maria Hübner, Othmar Karas, Georgios Kyrtzos, Werner Langen, Fulvio Martusciello, Gabriel Mato, Luděk Niedermayer, Sirpa Pietikäinen, Anne Sander, Tom Vandenkendelaere, Bogdan Brunon Wenta, Esther de Lange
S&D	Hugues Bayet, Pervenche Berès, Mady Delvaux, Jonás Fernández, Roberto Gualtieri, Wajid Khan, Olle Ludvigsson, Costas Mavrides, Pedro Silva Pereira, Tibor Szanyi, Paul Tang, Manuel dos Santos, Jakob von Weizsäcker
Verts/ALE	Jean Lambert, Molly Scott Cato

9	-
ALDE	Cora van Nieuwenhuizen
ECR	Syed Kamall, Sander Loones, Bernd Lucke, Pirkko Ruohonen-Lerner
ENF	Gerolf Annemans, Bernard Monot, Marco Zanni
NI	Sotirios Zarianopoulos

1	0
ENF	Barbara Kappel

Teckenförklaring:

+ : Ja-röster

- : Nej-röster

0 : Nedlagda röster

27.6.2017

STÅNDPUNKT I FORM AV ÄNDRINGSFÖRSLAG FRÅN UTSKOTTET FÖR KVINNORS RÄTTIGHETER OCH JÄMSTÄLLDHET MELLAN KVINNOR OCH MÄN

till utskottet för sysselsättning och sociala frågor

om bekämpning av ojämlikhet som ett sätt att stimulera sysselsättning och tillväxt
(2016/2269(INI))

Föredragande: Agnieszka Kozłowska-Rajewicz

ÄNDRINGSFÖRSLAG

Utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män uppmanar utskottet för sysselsättning och sociala frågor att som ansvarigt utskott beakta följande ändringsförslag:

Ändringsförslag 1

Förslag till resolution
Skäl Ba (nytt)

Förslag till resolution

Ändringsförslag

Ba. En stor och växande ojämlikhet hindrar inte bara framsteg med fattigdomsutrotningen, utan också alla insatser till förmån för ökad social delaktighet och sammanhållning.

Ändringsförslag 2

Förslag till resolution
Skäl Ca (nytt)

Förslag till resolution

Ändringsförslag

Ca. Kvinnors arbetsmarknadsdeltagande bör fås att öka genom att den nuvarande jämställdhetslagstiftningen genomförs och genom att dagens politiska ramar moderniseras så att balansen mellan arbetsliv och privatliv blir bättre.

Ändringsförslag 3

**Förslag till resolution
Skäl Ca (nytt)**

Förslag till resolution

Ändringsförslag

Ca. Den åtstramningspolitik som begärts av kommissionen och genomförts av medlemsstaterna, utöver den ekonomiska krisen de senaste åren, har ökat ojämlikheten och påverkat kvinnor i synnerhet, förvärrat fattigdomen bland kvinnor och i allt högre grad uteslutit dem från arbetsmarknaden.

Ändringsförslag 4

**Förslag till resolution
Skäl Cb (nytt)**

Förslag till resolution

Ändringsförslag

Cb. Det råder en positiv korrelation mellan å ena sidan ökad jämställdhet mellan kvinnor och män och å andra sidan starkare ekonomisk tillväxt, ett samhälle med plats för alla, sysselsättningskapande och goda tider för företagen.

Ändringsförslag 5

Förslag till resolution Skäl Cb (nytt)

Förslag till resolution

Ändringsförslag

Cb. Jämställdhet mellan kvinnor och män är ett instrument i kampen mot fattigdom bland kvinnor eftersom den har en positiv inverkan på produktiviteten och den ekonomiska tillväxten och leder till att fler kvinnor kommer in på arbetsmarknaden, vilket i sin tur medför ett flertal sociala och ekonomiska fördelar.

Ändringsförslag 6

Förslag till resolution Skäl Cc (nytt)

Förslag till resolution

Ändringsförslag

Cc. Jämställdhet mellan kvinnor och män är en viktig ekonomisk tillgång för att främja en rättvis ekonomisk tillväxt med plats för alla. Med ett mera jämställt arbetsliv uppnås, inte bara likabehandling, utan likaså tillförsäkras en effektiv och konkurrenskraftig arbetsmarknad.

Ändringsförslag 7

Förslag till resolution Skäl Fa (nytt)

Förslag till resolution

Ändringsförslag

Fa. Det behövs europeiska strategier för fattigdomsutrotning för att förverkliga hållbar utveckling för alla.

Ändringsförslag 8

Förslag till resolution

Skäl Ia (nytt)

Förslag till resolution

Ändringsförslag

Ia. Kvinnor har drabbats oproportionerligt hårt av krisen, och gröna jobb har visat sig kriståligare än andra arbetstillfällen.

Ändringsförslag 9

Förslag till resolution

Punkt 1a (ny)

Förslag till resolution

Ändringsförslag

Ia. Europaparlamentet beklagar djupt den åtstramningspolitik som, tillsammans med den ekonomiska krisen, bidrar till att öka fattigdomen, särskilt bland kvinnor.

Ändringsförslag 10

Förslag till resolution

Punkt 1a (ny)

Förslag till resolution

Ändringsförslag

Ia. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utvärdera i vad mån ökande ojämlikhet kan påverka de ovannämnda aspekterna, och att utveckla en strategi mot dessa hot.

Ändringsförslag 11

Förslag till resolution

Punkt 2a (ny)

Förslag till resolution

Ändringsförslag

2a. *Europaparlamentet vill att det införs en europeisk strategi där det fastställs nationella mål för minskad ojämlikhet.*

Ändringsförslag 12

**Förslag till resolution
Punkt 7a (ny)**

Förslag till resolution

Ändringsförslag

7a. *Europaparlamentet konstaterar att parlamentets upprop om en bättre balans mellan arbetsliv och privatliv för kvinnor och män som bor och arbetar i EU bemötts av kommissionen med förslag utan lagstiftningskaraktär samt ett lagstiftningsförslag som skapar flera olika typer av ledighet i syfte att anta 2000-talets utmaningar. Parlamentet betonar att kommissionens förslag är en god grund för att stimulera både till balans mellan arbetsliv och privatliv och till flexibla arbetsformer för både kvinnor och män, såsom ett sätt att minska ojämlikheten inom avlönat och oavlönat arbete.*

Ändringsförslag 13

**Förslag till resolution
Punkt 10a (ny)**

Förslag till resolution

Ändringsförslag

10a. *Europaparlamentet påpekar att trots att majoriteten av alla personer med universitetsexamen i EU är kvinnor (60 procent), speglar deras sysselsättningsgrad och karriärutveckling inte deras fulla potential. Parlamentet*

betonar att långsiktig ekonomisk tillväxt för alla förutsätter att klyftan mellan kvinnors utbildningsresultat och deras ställning på arbetsmarknaden överbryggas, främst genom att den horisontella och vertikala segregationen inom arbetslivet övervinns.

Ändringsförslag 14

Förslag till resolution Punkt 10a (ny)

Förslag till resolution

Ändringsförslag

10a. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta fram sådan statistik om den ökande arbetslösheten i EU att den låter framgå, inte bara ålders- och könsbetingad ojämlikhet, utan också ojämlikhet mellan personer bosatta på landsbygden respektive i stadsområden.

Ändringsförslag 15

Förslag till resolution Punkt 10b (ny)

Förslag till resolution

Ändringsförslag

10b. Europaparlamentet understryker att arbetet med att motverka och undanröja pensionsklyftan mellan könen och minska kvinnornas fattigdom på äldre dagar först och främst kräver att man skapar möjligheter för kvinnor att göra lika stora pensionsinbetalningar genom att i större utsträckning integrera dem på arbetsmarknaden och slå vakt om lika möjligheter i fråga om lön, befordran och heltidsarbete.

Ändringsförslag 16

Förslag till resolution Punkt 10c (ny)

Förslag till resolution

Ändringsförslag

10c. Europaparlamentet framhåller att kvinnors företagsverksamhet är en viktig stöttepelare för EU:s ekonomi och spelar en central roll för bekämpningen av ojämlikhet och stimulansen till ekonomiskt oberoende för kvinnor, och att den därför bör främjas och stödjas, framför allt genom utbildning och yrkesutbildning, främjande av kvinnligt ägande, nätverk för företagande, tillgång till investeringar och krediter, samt arbete för att kvinnor ska finnas företrädna i ledande organ.

Ändringsförslag 17

Förslag till resolution Punkt 10d (ny)

Förslag till resolution

Ändringsförslag

10d. Europaparlamentet betonar vikten av ytterligare uppmuntran och stöd till kvinnors digitala företagsverksamhet, emedan bara 19 procent av företagarna inom denna sektor är kvinnor. Parlamentet påpekar att digitaliseringen på arbetsmarknaden ger kvinnor nya möjligheter till företagande, bland annat genom småskaliga digitala företag som i många fall inte kräver något större startkapital, samt företag inom ramen för den sociala ekonomin, som ökar den sociala delaktigheten. Parlamentet rekommenderar här för medlemsstaterna att de ska stärka kvinnors och flickors digitala färdigheter, digitala kunskap och digitala delaktighet, både inom IKT-sektorn och utanför den, eftersom allt fler

arbeten kräver digitala färdigheter, och eftersom digital delaktighet kan vara ett sätt att motverka dagens löneojämlikhet mellan kvinnor och män, i och med att lönerna brukar vara högre i sådana arbeten som kräver digitala färdigheter.

Ändringsförslag 18

Förslag till resolution Punkt 10e (ny)

Förslag till resolution

Ändringsförslag

10e. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att överväga att införa åldersriktig IKT-utbildning på ett tidigt stadium, med tyngdpunkten särskilt förlagd till att uppmuntra flickor att utveckla intresse för och färdigheter inom det digitala området och skydda dem mot inskränkande och negativa stereotyper.

Ändringsförslag 19

Förslag till resolution Punkt 11a (ny)

Förslag till resolution

Ändringsförslag

11a. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ägna särskild uppmärksamhet åt ungdomar som inte fyllt 30 år, eftersom de ofta blir förbisedda, framför allt om de bor i regioner med hög arbetslöshet. Parlamentet konstaterar att det särskilt är unga kvinnor i dessa regioner som upplever sig som förbisedda.

Ändringsförslag 20

Förslag till resolution Punkt 11b (ny)

Förslag till resolution

Ändringsförslag

11b. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att understryka behovet att främja gröna jobb och öka sysselsättningen i landsbygdsområden och områden stadda i tillbakagång och göra dem mera attraktiva för kvinnor.

Ändringsförslag 21

Förslag till resolution Punkt 29a (ny)

Förslag till resolution

Ändringsförslag

29a. Europaparlamentet påpekar att fattigdomen i Europa har ett kvinnligt ansikte och att det framför allt är ensamma mammor samt yngre och äldre kvinnor som drabbas av fattigdom. Parlamentet påpekar att det går att med hjälp av en politik mot fattigdomen minska antalet fattiga med 20 miljoner personer fram till 2020, om politiken grundar sig på jämställdhetsintegrering och i huvudsak tar sikte på att öka och stödja kvinnors arbetsmarknadsdeltagande.

Ändringsförslag 22

Förslag till resolution Punkt 30a (ny)

Förslag till resolution

Ändringsförslag

30a. *Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att garantera alla en anständig pension, också i form av en nationell minimipension, för att ingen, framför allt inte kvinnor som redan nu drabbas av låga pensioner till följd av löneklyftan under sina yrkesaktiva år, efter pensioneringen till råga på allt ska hamna i en ännu värre ekonomisk situation.*

Ändringsförslag 23

**Förslag till resolution
Punkt 30a (ny)**

Förslag till resolution

Ändringsförslag

30a. *Europaparlamentet påpekar att den nya tekniken bör ses som ett grundläggande verktyg för att skapa nya arbetstillfällen och som en möjlighet att lyfta kvinnor ur fattigdomen.*

Ändringsförslag 24

**Förslag till resolution
Punkt 30a (ny)**

Förslag till resolution

Ändringsförslag

30a. *Europaparlamentet noterar att fattigdom fortsätter att mätas som samlad hushållsinkomst, vilket utgår från antagandet att alla medlemmar i hushållet tjänar lika mycket och fördelar resurserna på samma sätt. Parlamentet efterfrågar individualiserade rättigheter och beräkningar baserade på individuell inkomst för att den faktiska omfattningen av kvinnors fattigdom ska framgå.*

Ändringsförslag 25

Förslag till resolution

Punkt 32a (ny)

Förslag till resolution

Ändringsförslag

32a. *Europaparlamentet betonar den viktiga roll som offentliga tjänster spelar för uppnåendet av jämställdhet. Parlamentet noterar att utgifter på dessa områden bör ses som investeringar som kommer att leda till ekonomiska vinster, och de bör särskilt beaktas i samband med EU:s regler för ekonomisk styrning och budgetövervakning.*

Ändringsförslag 26

Förslag till resolution

Punkt 32b (ny)

Förslag till resolution

Ändringsförslag

32b. *Europaparlamentet upprepar sin begäran till rådet att snarast anta direktivet om en jämnare könsfördelning bland icke verkställande direktörer i börsnoterade företag, som ett viktigt första steg mot en jämn könsfördelning inom både den offentliga och den privata sektorn.*

INFORMATION OM ANTAGANDET I DET RÅDGIVANDE UTSKOTTET

Antagande	26.6.2017
-----------	-----------

INFORMATION OM ANTAGANDET I DET ANSVARIGA UTSKOTTET

Antagande	19.10.2017
Slutomröstning: resultat	+: 37 -: 5 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Guillaume Balas, Vilija Blinkevičiūtė, Enrique Calvet Chambon, David Casa, Ole Christensen, Arne Gericke, Marian Harkin, Czesław Hoc, Agnes Jongerius, Jan Keller, Adam Kósa, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Jean Lambert, Jérôme Lavrilleux, Patrick Le Hyaric, Jeroen Lenaers, Javi López, Thomas Mann, Dominique Martin, Anthea McIntyre, Elisabeth Morin-Chartier, Georgi Pirinski, Marek Plura, Dennis Radtke, Sofia Ribeiro, Robert Rochefort, Jutta Steinruck, Yana Toom, Marita Ulvskog, Tatjana Ždanoka
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Georges Bach, Lynn Boylan, Mircea Diaconu, Jasenko Selimovic, Tom Vandenkendelaere, Flavio Zanonato
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 200.2)	José Blanco López, Ramón Jáuregui Atondo, Gilles Lebreton, Jens Nilsson, Wim van de Camp, Igor Šoltés

SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP I DET ANSVARIGA UTSKOTTET

37	+
ALDE	Enrique Calvet Chambon, Mircea Diaconu, Marian Harkin, Robert Rochefort, Jasenko Selimovic, Yana Toom
EPP	Georges Bach, David Casa, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Ádám Kósa, Jérôme Lavrilleux, Jeroen Lenaers, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Marek Plura, Dennis Radtke, Sofia Ribeiro, Tom Vandenkendelaere, Wim van de Camp
S&D	Guillaume Balas, José Blanco López, Vilija Blinkevičiūtė, Ole Christensen, Agnes Jongerius, Ramón Jáuregui Atondo, Jan Keller, Javi López, Jens Nilsson, Georgi Pirinski, Jutta Steinruck, Marita Ulvskog, Flavio Zanonato
Verts/ALE	Jean Lambert, Igor Šoltes, Tatjana Ždanoka
GUE/NGL	Lynn Boylan, Patrick Le Hyaric

5	-
ECR	Arne Gericke, Czesław Hoc, Anthea McIntyre
ENF	Gilles Lebreton, Dominique Martin

0	0

Teckenförklaring:

- + : Ja-röster
- : Nej-röster
- 0 : Nedlagda röster